

Рожденият ден

Беше топла лятна утрин. Птичките пееха, слънцето грееше, а малки бели облачета се гонеха изгъвено в небето. Щеше да е прекрасен ден за празника на малката Венелиса. Тя беше чаровно момиченце с искрящи сини очи и непокорни руси къдрици, което с нетърпение очакваше точно този ден.

Венелиса все още спеше сладко в леглото си, когато един слънчев лъч нахлу през прозореца и се спря върху затворените ѝ очички. Тя го усети и се намръщи – обичаше да си поспива до късно и това събуждане никак, ама никак не ѝ се хареса. Изведнъж обаче се сети нещо и бързо се разсъни. Скокна и весело възкликна:

– Днес е моят рожден ден!

Урааа!

Още рошава и по пижамка, Венелиса отиде да потърси своите родители. Откри ги вън, на двора, където те тъкмо приключваха с подготовката за тържеството, докато малката ѝ сестричка Силви тичаше насам-натам с един балон.

– Честит рожден ден, Вени! – казаха мама и татко и я прегърнаха. – Но защо си още по пижама? Бързо отивай да се обличаш – гостите ще са тук всеки момент!

Венелиса не чака да я подканят отново и веднага отиде да се приготви за празника. Сложи любимата си рокличка и избра най-хубавата си панделка за коса. Когато беше готова, гостите вече бяха започнали да пристигат. Венелиса получи поздравления от всички и мнооого подаръци.

Някой обаче липсваше... Любимата ѝ баба още не беше дошла. Тя винаги ѝ носеше най-интересните подаръци. Времето минаваше, а нея все така я нямаше... Мама и татко вече бяха извадили тортата и тъкмо нареждаха свещичките върху нея, когато се чу познат глас:

– Честит рожден ден, малка Вени!
Извинявай, че закъснях. Забавих се, но пък
успях да намеря най-хубавия подарък за теб!
Заповядай, мила!

Баба ù ù подарува малка кутиѝка с панделка.
В неѝ имаше комплект моливи
В нај-прекрасните цвѝтове, коѝто Венелиса
някога беше виждала. Тя много обичаше
да рисува. Нямаше търпение да ги изпробва.

– Тези моливи
са специални. Сигурна
съм, че с тях
ще направиш
нај-красивите
рисунки! – каза баба
и ù намигна.

Празникът продължи през целия ден,
та чак до вечерта. Всички хапнаха вкусна
торта и много се забавляваха. Слънцето вече
се бе скрило, когато гостите тръгнаха да се
разотиват. Венелиса много искаше най-накрая
да порисува с новите си моливи, но беше
толкова изморена, че просто се приготви
за сън, мушна се в леглото си и веднага заспа.
Цяла нощ сънува приключения и забавления,
но дори в най-смелите си сънища не би могла
да си представи какви изненади щеше
да ѝ поднесе новият ден...

